

Brazgotine vse in gube
 Lica, čela vašega,
 Razoranega od strasti —
 Naj li jih vrstniki zro,
 Naj li se ohranijo
 Do potomcev vaših poznih?
 O sramota, o sramota!
 Koran sveti, na pomoč! . . . «
 » » Odpri koran, Abdurrhaman,
 Čitaj koran, suro peto,
 Čitaj v njej prokletstvo svoje! . . . « «
 » Oj, vi verniki častiti,

Potolažite si srd! —
 Vse na svetu se izpreminja,
 Nove misli, nove želje —
 In le koran naj bo star?
 Moslemini pravoverni,
 Saj i vi ste za napredek —
 Le pomislite na suro,
 Ki o vincu govori! . . . «

Zlobno se kalif nasmeje;
 Moslemi osramočeni
 Grizejo se v ustnice.

Aleksij Nikolajev.

V mraku.

Leži kot lepa mlada žena
 Pred mano zemlja pomlajena,
 Nje dih je sladki vonj cvetlic,
 Nje smeh zveneči — petje ptic.

V lestencu luč medli, umira,
 In žena v sen oko zapira —
 Nje smeh, nje glas, kako je tih,
 Opojni čutim le nje dih . . .

V dvorani širni, neizmerni
 Počiva na blazini perni
 Nad njo lestenca jasni žar
 Telesa nje obseva čar.

V lestencu luč je dogorela,
 Ženo tihotna noč objela,
 Kot sanje bajne nad glavo
 Ji zvezde zlate zasijo.

Nobenega ni ljubca blizi
 — Ima jih več ko zrna na nizi —
 Oh, sama sredi te noči
 Ta lepa žena spi, leži!

Kazimir Radič.

Zvečer.

Pohiti solnčece zlato,
 Pohiti hitro za goro;
 Ko ti zaideš proč od nas —
 Hitim jaz k ljubici na vas!

Ko tebe, solnčece, več ni,
 Vse lepše nje oko žari,
 In ko večerni hlad pihlja,
 Vse slajše ona šepeta . . .

I. N. Resman.

